

Sagen fra en Side, der, saa vidt jeg kan skønne, endnu ikke er fremhævet under Behandlingen, nemlig ud fra den Betragtning, at Frugter vistnok have Evne til at modvirke Trangen til spirituøse Drikke. Jeg har i en Kogebog, udgiven til Brug for Københavns Fortsættelseskursus, hvor unge Piger faa Undervisning i Madlavning, set anført, at ved Nydelsen af Frugt tilføres der den menneskelige Organisme forskellige Salte, som den trænger til, og at hvis man ikke faar dem paa den Maade, fremkaldes der en Trang, som i Regelen tilfredsstilles ved Nydelsen af Spiritus. Og denne Kogebog paalægger den vordende Husmoder at sørge for i sin Husholdning at lave saa mange Frugtpiser som muligt netop af den Grund, at de kunne modvirke Trangen til spirituøse Drikke hos Menneskene, baade hos Mand og hos Kvinde. Der er i den senere Tid holdt forskellige Protestmøder mod den foreslaaede Forøgelse af Frugtolden. Saaledes har for ganske nylig en saakaldt Sundhedsforening og en Afholdsforening i en fælles Resolution protesteret mod den, netop af Hensyn til, at Nydelsen af Frugt vil indskrænke Spiritusforbruget. Den højtærede Finansminister udtalte forleden, at han ikke ønskede at prædike Moral, naar han talte om Skatter. Det er senere blevet udlagt til, at han ikke ønsker at tage moralske Hensyn ved Toldloven. Jeg føler mig dog overbevist om, at den højtærede Minister, for saa vidt det viser sig rigtigt, at Nydelsen af Frugt modvirker Trangen til Spiritus, vil lade dette moralske Hensyn være medvirkende ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om Frugtskat, saa at vi ikke blot ikke forhøje Tolden paa Frugt, men ogsaa opgive den, der for Øjeblikket er.

For saa vidt den Antagelse, jeg her har gjort mig til Talsmand for, er rigtig, burde Staten i det hele gøre meget for, at Befolkningen nød Frugt i større Grad end hidtil. Jeg vilde ønske, at Staten gik langt videre, jeg vilde sætte Pris paa, at den overtog Handelen med Frugt, thi Frugt er unægtelig meget dyr, og dens Kostbarhed stammer i væsentlig Grad fra Mellemandlerne. Jeg skal saaledes anføre, at jeg for nogen Tid siden i min Valgkreds traf sammen med en Mand, der sender Sveskeblommer fra Falster til København og leverer dem paa Københavns Banegaard for 4 Øre Pd. Da jeg dagen efter kom til København, undersøgte jeg, hvor meget Sveskeblommer paa det Tidspunkt kostede i København,

og det viste sig, at de her kun kunde købes for 8 Øre Pd. Det vil altsaa sige, at fra det Øjeblik, de komme til Københavns Banegaard, indtil de naa Husmoderen, er deres Pris stegen med 100 pCt. Jeg kan ikke tænke mig, at det skulde være umuligt at faa en Ordning for Salget af Frugt saaledes, at Prisen ikke behøvede at stige i den Grad fra det Øjeblik, Varen afgik fra Producenten, til den kom til Forbrugeren. Jeg vil derfor haabe — det er foreløbigt et frømt Ønske —, at vi med Tiden komme dertil, at Staten overtager Handelen med Frugt, saa at vi undgik denne kolossale Fordyrelse af Frugt.

Der kunde maaske fra Statens Side træffes Foranstaltninger dels for at skabe mere Frugt, end vi for Øjeblikket have, og dels for at oplyse Befolkningen om, at det er et sundt og godt Næringsmiddel, som den i højere Grad end hidtil burde benytte. Jeg skal pege paa, at vi vistnok have store Strækninger, hvor Staten kunde dyrke Frugt. Jeg sigter herved til Strækningerne langs Statsbanerne. Jeg kunde tænke mig, at der ikke var noget til Hinder for, at man langs Banerne plantede Frugttræer, saa at de kommende Generationer kunde faa mere Frugt til Raadighed, end der har været for tidligere Generationer. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerby) omtalte forleden Dag Druerne, og at man i Hamborg f. Eks. kunde købe disse Druer langt billigere, end vi kunne i København for Øjeblikket. Her kan jeg ganske slutte mig til det ærede Medlem, men jeg vil dog yderligere sige, at der er mange forskellige Slags simple Druer, som ere i og for sig lige saa gode, i alle Tilfælde lige saa sunde, men som det er umuligt at indføre, fordi vi have denne store Skat paa indført Frugt, specielt paa indførte Druer. Jeg henstiller til den højtærede Minister og det Udvalg, der vil bliye nedsat, at tage disse mine Bemærkninger under velvillig Overvejelse, for at vi kunne faa Frugten saa billig, som den paa nogen Maade kan skaffes her i Landet. Og jeg haaber, at man specielt vil undersøge, om det ikke er saaledes, som jeg her har sagt, at Nydelsen af Frugt modvirker Trangen til spirituøse Drikke. For saa vidt man maatte komme til det Resultat, at dette er rigtigt, er jeg overbevist om, at man vil gøre alt, hvad man kan, for at dette Næringsmiddel kan blive saa billigt som muligt. Drukkenes gaar jo særlig ud over Smaafolk, og dens Følger ramme Smaafolk haardest.